

KRAJSKÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA
Vajnorská 47, 812 56 Bratislava 1

Číslo: 3 Kv 36/20/1100-44
EEČ: 2-7-1044-2022

Bratislava 29.04.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXXX**

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor oddelenia dozoru v trestnom konaní Krajskej prokuratúry Bratislava

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXXX

dátum narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: XXXXX
útvár: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

obvinený od presne nezistenej doby, pravdepodobne od mesiaca január 2020 do dňa 05.07.2020, v Bratislave, na adrese XXXXX v spoločnej domácnosti a na iných miestach v Bratislave, svojej družke – poškodenej XXXXX, XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX, ktorá s ním bývala v spoločnej domácnosti, spôsoboval fyzické a psychické utrpenie tým, že ju opakovane, pravidelne, v jeden až niekoľkokomesačných

intervaloch, udieral päšťami do rôznych častí tela, kopal do rôznych častí tela, trhal jej vlasy, vulgárne jej nadával a ponižoval ju, ďalej ju obmedzoval v komunikácii a návštevách s rodinnými príslušníkmi, najmä jej matkou, ktorú nazýval vulgárnymi pomenovaniami, keď chcela cigaretu alebo pivo tak sa ho musela opýtať na dovoľenie, po celú dobu navádzal ich spoločného maloletého syna XXXXX a jej maloletého syna XXXXX na verbálne a fyzické útoky voči nej, pričom toto jeho konanie poškodená na polícii nikdy neoznamovala, nakoľko ho milovala, až situácia vyvrcholila v presne nezistenom čase dňa 04. 07. 2020, kedy po tom, ako sa pri plote rozprávala so susedom odišla do spálne domu, kde si ľahla na posteľ a odpočívala, po nejakom čase prišiel za ňou jej druh obvinený XXXXX, pričom jej nadával do špinavých kuriev, postavil ju z postele, strhol z nej šaty a začal ju fackať a trhať jej vlasy, následne spadla na zem, kde ju jedenkrát kopol nohou do pravej časti chrbta, následne ako ležala na zemi zobral jej kľúče a mobil, z ktorého vybral SIM kartu a mobil jej vrátil, následne ju postavil na nohy a vyhodil pred vchodové dvere, ako stála pri dverách tak ju z okna oblieval studenou vodou z kýbla, pričom na oblievanie nahováral aj jej dve maloleté deti XXXXX, ktorí ju taktiež oblievali, na to ju zobral do vnútra domu, zavliekol ju do spálne a prikázal jej, aby tam zostala, pričom maloletému XXXXX prikázal, aby ju pri dverách strážil s tým, aby neutiekla, čo sa jej podarilo až dňa 05. 07. 2020 v ranných hodinách, kedy ušla k svojim rodičom; dňa 06. 07. 2020 bola na lekárskom ošetrovaní, kde jej lekár zistil pomliaždenie hlavy, záhlavia a driekovej oblasti, ktoré jej spôsobovali bolesti hlavy a dolnej časti hrudníka s doposiaľ neustálenou dobou liečenia, nepresahujúcou 6 dní,

v bode 2)

obvinený v čase okolo 18:45 hod dňa 06. 07. 2020, v Bratislave, na ulici XXXXX, pred rodinným domom, sa poškodenej XXXXX, XXXXX trv. bytom XXXXX, XXXXX, vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví, a to konkrétne slovami: „strelím ti guľku do hlavy a pošlem na teba psa“, čím u poškodenej vzbudil strach a dôvodnú obavu o život a zdravie, pričom sa poškodenej mal smrťou vyhrážať opakovane už v minulosti,

Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave, pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že v bode 1/ a 2/ tohto uznesenia nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom podľa § 49 odsek 1 písmeno e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a mohol by byť prejednaný v súlade s § 52 odsek 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov v disciplinárnom konaní.

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že v bode 1/ a 2/ tohto uznesenia nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom podľa § 49 odsek 1 písmeno e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a mohol by byť prejednaný v súlade s § 52 odsek 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov v disciplinárnom konaní Vyberte alebo doplňte právnu vetu

Odôvodnenie:

Dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní bol v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie zistený skutkový stav tak, ako je tento popísaný vo výrokovej časti tohto

uznesenia.

K vykonanému dokazovaniu v prípravnom konaní :

Obvinený XXXXX v rámci svojho výsluchu zo dňa 08.07.2020 (č.l. 62-72 spisu) k predmetu obvinenia uviedol, že skutkové okolnosti uvedené v bode 1/ uznesenia o vznesení obvinenia sa nezakladajú na pravde. Ku skutku v bode 2/ uznesenia o vznesení obvinenia uviedol, že nepopiera vulgárnosti, avšak citácia tam uvedená sa nezakladá na pravde. Ďalej odmietol k veci vypovedať.

Zo zápisnice osoby XXXXX spísanej podľa § 196 ods.2 Trestného poriadku (pred začatím trestného stíhania), ktorá je súčasťou spisového materiálu (č.l. 74-76 spisu) vyplýva, že menovaná bola vyzvaná, aby doplnila trestné oznámenie na linku 158, ktoré dňa 06.07.2020 uskutočnila jej mama XXXXX, na základe ktorého oznámenia bola XXXXX hliadkou PZ prevezená na lekárske ošetrovanie. Po oboznámení sa s predmetnom výsluchu XXXXX uviedla, že jej matka telefonovala na linku 158 bez jej súhlasu, resp. proti jej vôli, ona sama políciu kontaktovať nechcela, ani matku o to nežiadala. V súvislosti so zraneniami, ktoré jej boli spôsobené, nechce podávať žiadne trestné oznámenie, ani sa k veci bližšie vyjadrovať.

Svedok – poškodený XXXXX (aktuálne od 08.07.2021 rozhodnutím Okresného úradu XXXXX XXXXX) bola vypočutá k veci dňa 07.07.2020 (po začatí trestného stíhania a pred vznesením obvinenia-č.l.82-90 spisu), kedy hneď na úvod výsluchu uviedla, citujem: „...za celý čas som asi 3 krát vyfasovala“, a ďalej pokračovala nasledovne :

Prvý krát to bolo v mesiaci január 2020, vtedy (obvinený) začal veľa piť, prišli na dom na adrese XXXXX jeho kamaráti, vytýkal jej, že sa nevhodne správala k jeho kamarátom, vtedy ju fyzicky napadol tak, že ju udrel otvorenou rukou pravej a ľavej ruky po tvári, v dôsledku čoho spadla na zem a tam do nej kopol do pravej strany chrbta. Následne ju chytil za vlasy a polovicu vlasov na hlave jej vytrhal. Ako ju bil, tak jej vulgárne nadával do špinavých kuriev. Uvedené sa odohralo pred očami jej vlastného syna XXXXX. Vtedy na ošetrovanie nešla.

Druhý útok sa odohral asi 2 mesiace po prvom útoku, tento útok prebehol na jeho pozemku v rodinnom dome na XXXXX. Vtedy jej znova vytrhal vlasy, udieral ju do tváre a kopal do nej. Vtedy tiež nebola na ošetrovaní. Pri zmiernenom útoku okrem nej a jeho (obvineného) nikto nebol. Nikomu sa ani nezverila, snažila sa to utajiť.

Tretí útok sa odohral cca 4 dni dozadu (od aktuálneho výsluhu) v rodinnom dome na adrese XXXXX, kedy jej začal nadávať do kuriev, postavil ju z postele a strhol z nej šaty. Začal ju fackať, trhať za vlasy a spadla na zem, kde ju trhal za vlasy. Ako ležala na zemi, tak jej vzal kľúče od domu, s mobilného telefónu jej vytiahol SIM kartu, potom ju postavil, vyhodil ju pred rodinný dom pred hlavný vchod. Následne vyšiel na poschodie a oblieval ju studenou vodou z kýbl'a. Deti navádzal, aby ju oblievali. Na ošetrovanie nešla ihneď, ale až dňa 06.07.2020 na Kramáre. Na centrálnom príjme podstúpila CT vyšetrenie, röntgen a vyšetrenie u lekára. Zranenia si neodfotila, ani nikto iný.

V tejto výpovedi sa poškodená po úvodnej tzv. monológovej časti potom ďalej

na podklade otázok vyšetrovateľa vyjadrila k vzájomnému spolužitiu s obvineným a jeho povahovým črtám. Výslovne uviedla, že obvinený sa jej nikdy nevyhrážal zabitím, nikdy nebil a netýral ich spoločné deti ani sa im nevyhrážal. Ich sexuálny pomer bol vždy dobrovoľný, nikto je nenútil k sexu. V ostatnom odkazujem na obsah jej výpovede zadokumentovaný na str. 86-90 zápisnice o výsluchu zo dňa 07.07.2020.

Svedok – poškodený XXXXX bola k veci vypočutá aj dňa 08.07.2020 po vznesení obvinenia - o tomto úkone bol vyzozumený aj obhajca obvineného- kedy v rámci úvodnej, tzv. monológovej časti výsluchu k veci uviedla, že s priateľom XXXXX (ďalej už len „obvinený“) žije od roku 2013, majú spolu perfektný vzťah. Spoločne majú jedno dieťa, jej druhé dieťa je z prvého vzťahu. Obvinený sa vždy o všetko staral, pričom k predchádzajúcej výpovedi zo dňa 07.07.2020 chce uviesť, že vtedy vypovedala, avšak bola veľmi unavená, nevyspatá. K incidentu zo dňa 03.07.2020 alebo 04.07.2020, o ktorom sa zmienila v predchádzajúcej výpovedi, kedy ju mal obvinený naposledy zbiť uviedla, že je pravdou, že mali medzi sebou nezhodu, ona mu niečo povedala a on jej trošku vylepil. Nebolo to niečo, že by jej „letela hlava“, nebolo to nič také. Myslí si, že toto je v partnerských vzťahoch bežné. Vždy sa obvinený vzorne správal a ľudia a kolegovia ho majú radi. Nikdy sa nesprával agresívne, miluje deti a miluje aj ju.

Na položené otázky vyšetrovateľa v súhrne uviedla nasledovné skutočnosti :

K útokom obvineného, ktorých sa mal dopustiť celkovo v štyroch prípadoch, kedy ju mal zbiť, pričom prvý útok sa odohral v mesiaci január 2020, a potom nasledovali ďalšie útoky, až do mesiaca jún 2020, sa vyjadrila tak, že neboli to „také útoky“, boli to bežné manželské, partnerské nezhody. Tento chlap – obvinený mal toho veľa, a na všetko bol sám.

K útoku, ktorý opísala v predchádzajúcej výpovedi zo dňa 07.07.2020, kedy ju mal obvinený v mesiaci január 2020 fyzicky napadnúť, a to v čase, kedy mali návštevu – kamarátov obvineného- a obvinený jej mal vytýkať, že sa k nim nevhodne správala, a to tým spôsobom, že ju mal udrieť otvorenou rukou pravej aj ľavej ruky po tvári, v dôsledku čoho spadla na zem, a tam ju mal kopnúť do pravej strany chrbta, následne chytiť za vlasy, pritom jej polovicu vlasov vytrhať a ako ju takto napádal, tak jej mal nadávať do špinavých kuriev, uviedla, že ak by si doňho nerypla, tak by sa to nebolo stalo, on by jej určite nič neurobil. **Nebolo to až v takej miere, pravdou je, že jej dal jednu facku ale nie takú silnú** a do takej miery, že by ju zaliala krv. **V tom čase, kedy vypovedala o útokoch inak, bola veľmi unavená, nevyspatá, reagovala hlúpo. Samozrejme, facka tam bola, chlap, keď chytí ženu, tak ju chytí za vlasy.** K druhému útoku, ku ktorému sa vyjadrovala vo svojej predchádzajúcej výpovedi a ktorý sa mal odohrať cca dva mesiace po prvom útoku, spočívajúcom v tom konaní, že obvinený ju mal v rodinnom dome na XXXXX opätovne fyzicky napadnúť tak, že jej znova vytrhal vlasy, udieral ju do tváre a kopal do nej, pričom na presný počet úderov a kopancov si nespomína, uviedla, **že vtedy dostala jednu facku, určite ju chytil za vlasy a dal jej jednu facku.**

K tretiemu útoku, ktorý opísala vo svojej predchádzajúcej výpovedi zo dňa 07.07.2020 učinenej po začatí trestného stíhania avšak pred vznesením obvinenia,

kedy ju mal obvinený v presne nezistenom čase mesiaca marec 2020 po tom, čo sa doma chytili kvôli jeho synovi XXXXX, vyviezť proti jej vôli autom do lesa, kde ju mal vyhodiť, **k tomu uviedla, že to je pravda, že vtedy išli normálne do auta, a hádali sa kvôli XXXXX, ako sa viezli autom, tak obvinený len stočil volant a vyviezol ju kúsok do lesa. Otvoril jej dvere na aute a povedal jej, aby sa trochu vyvetrala, čo jej nerobilo problém, ona sa rada prechádza. V tejto ostatnej výpovedi poprela, že by ju mal obvinený nasilu vtiahnuť do auta a rovnako z auta ju násilím vytiahnuť.**

K opisu v poradí štvrtého útoku, o ktorom sa zmieňovala vo svojej predchádzajúcej výpovedi, ktorý sa mal podľa jej tvrdení udiť tak, že obvinený v inkriminovanom čase prišiel za ňou do spálne, začal jej nadávať do kuriev, postavil ju z postele, strhol z nej šaty, začal ju fackať a trhal jej vlasy, v dôsledku čoho spadla na zem, kde ju raz kopol, ako tam ležala na zemi, tak jej zobral kľúče od domu a mobilný telefón, z ktorého jej vybral SIM kartu a potom jej ho vrátil, následne ju postavil, a vyhodil pred dom, vyšiel na poschodie a odtiaľ ju oblieval vodou, pričom deti navádzal aby ju oblievali tiež, **uviedla, že toto sa udialo z dôvodu tej žiarlivosti, ako stretla pána so psom, to čo vypovedala v tej výpovedi, nie je pravda. Nebola tam však fyzická potýčka, nezaútočil na ňu. Predmetný útok sa odohral do tej miery, že chytil ju a proste dostala facku.** Chytil ju za vlasy na šiji a fackal ju, ale nie tak, žeby ju dobil. Pravdou je, že medzi nimi vznikla hádka, že čo sa baví s cudzími ľuďmi.

Obvinený sa jej nikdy nevyhrážal zabitím ani inou ťažkou ujmom na zdraví ani voči nej nepoužíval psychické násilie. Nie je pravdou, že by jej odopieral stretnutia s rodinou alebo známymi.

Rozpory vo svojich výpovediach nijakým hodnoverným spôsobom alebo relevantnými dôvodmi pred vyšetrovateľom nevysvetlila.

Svedok – poškodený XXXXX vo svojom výsluchu zo dňa 08.07.2020 učenom po vznesení obvinenia za prítomnosti obhajcu obvineného k predmetu stíhania (skutku v bode 2) uviedla, že v čase okolo 18.45 h dňa 06.07.2020 na adrese trvalého bydliska jej dcéry sa jej obvinený vyhrážal tým, že jej strelí guľku do hlavy a súčasne jej vulgárne nadával, že je : „stará kurva“, „smradľavá kurva“ a podobne, a tiež sa jej vyhrážal, že na ňu pustí psa. Na otázku vyšetrovateľa, **či sa jej obvinený vyhrážal aj v minulosti uviedla, že nie, toto bolo prvýkrát.** Predtým bol len drzý voči nej a nadával jej. **Výslovne uviedla, že sa jej obvinený vyhráža len slovné, žiadnym iným spôsobom neohrozuje jej život alebo zdravie.**

Ku skutku, ktorý je obvinenému kladený za vinu v uznesení o vznesení obvinenia vo vzťahu k poškodenej XXXXX uviedla, že obvinený ju stále bije a ona to vie. Ona s nimi nebýva, dcéra k nim príde celá krvavá, nepovie jej, prečo ju zbil. Povedala jej, že ona je naňho papuľnatá, že si nedá a potom ju kope. **Nikdy v minulosti nebola svedkom konkrétnej udalosti, pri ktorej by ju mal obvinený fyzicky napadnúť.**

Zo zápisnice o výsluchu osoby mladšej ako 14 rokov – XXXXX, ktorý výsluch bol zachytený na záznamovom zariadení, vyplývajú nasledovné podstatné okolnosti :

V ten deň, keď k nim prišli policajti, sa začali (poškodená XXXXX a obvinený) hádať, už zabudol kvôli čomu, a potom sa začali biť, potom jeden deň ona odišla k babke. Kričali na seba, obvinený začal poškodenú biť, ona mu to aj vracala, oni sa hádali pre také blbosti, že napr. si naliala vodku, alebo mu kradla cigarety, obvinený ich s XXXXX prinútil, že aby ju bili. V jednom prípade ju aj sotil a tam na sedačke bolo také železo, ona si tam rozbila hlavu. Každý tretí deň bola medzi nimi hádka, bitka a tak. Poškodená mala aj krvavé rany, také rozrezané. Pamätá sa tiež, ako ju vyhodil von, tam jej vyhodil všetky veci a oblieval ju studenou vodou. Mal ju celú noc na príkaz XXXXX strážiť aby nevyšla von. V jednom prípade bol svedkom toho, ako „mamina“ plakala, on ju dokopal, roztrhal jej šaty, ona sa potom prezliekla a ľahla si. Obidvaja majú problém s alkoholom, keď si vypijú tak potom sú zlí na seba. XXXXX nadával aj babke, a nútil ich, aby bili mamu.

Zo znaleckého posudku znalca XXXXX klinický psychológ, z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality vyplýva, že znalec odborne posudzoval prostredníctvom psychologického vyšetrenia osobu poškodenej XXXXX, pričom dospel k nasledovným záverom :

V prvom rade sa javí dôležitým záverom znalca vyslovenie jeho názoru uvedeného na strane 26 (hore) znaleckého posudku, opretého o dôslednú analýzu osobnosti poškodenej, spočívajúceho v tom, že detegované konfliktné spolužitie partnerov v posudzovanej veci s epizódami násillia zo strany partnera, hlavne verbálneho, ale i fyzického, pokiaľ sa preukáže po dobu asi pol roka, nebolo dôsledkom rozvoja role obeť a tyrana s jednoznačnou prevahou role tyrana a následným rozvojom príznakov typických pre týrané osoby a tak z psychologického hľadiska tento proces so znakmi disocálneho správania obvineného, ktoré sú predmetom dokazovania, nie je možné hodnotiť z psychologického hľadiska jednoznačne ako týranie. U vyšetrenej osoby nezistili rozvinutie typických znakov do tej miery, aby sa z psychologického hľadiska dalo jednoznačne hovoriť o týranej osobe.

Z hľadiska všeobecnej vierohodnosti u poškodenej znalec nenachádza známky svedčiace pre psychotický proces vedúci k distorziám v realite. Rovnako nenašiel znaky svedčiace pre závažné poškodenie kognitívnych funkcií. Všeobecná vierohodnosť poškodenej, ako charakteristiky osobnosti, ktorá sa nijakým spôsobom nevzťahuje ku konkrétnym výpovediam, je vzhľadom k uvedeným faktom vyplývajúcim z komplexného psychologického vyšetrenia považovaná za zníženú. Nemá však patologický sklon k závažnému skresľovaniu opisu reality.

Signifikantný záver pre komplexné právne posúdenie veci plynie z vyjadrenia znalca, že následky vyšetrovanej udalosti na psychiku poškodenej v súčasnosti nie sú klinicky významné a v čase vyšetrenia ich za také ani samotná vyšetrená nepovažuje. Forenzne významná je emočná nestabilita u poškodenej v kontexte nezrelej osobnosti, čo pri poznatkoch zo spisu vyvoláva podozrenie na emočne nestabilnú poruchu osobnosti, pričom diagnosticky záver je v kompetencii psychiatra. Poškodená má nestabilný vzťah k okoliu, tak blízkym osobám ako aj k druhovi – obvinenému, v týchto vzťahoch kolíše v čase a intenzite pozitívne aj negatívne pocity. Vnímanie spolužitia rovnako kolíše v čase a valencii (hodnota, platnosť) – pozitivita versus negativita. Uvedený spôsob vnímania vzťahov je v súlade

s poznatkami o osobnosti poškodenej. Konanie druhá – obvineného XXXXX, nezanechalo na psychike poškodenej následky, ktoré by boli klinicky významné, a ako už bolo vyššie spomenuté, v čase vyšetrenia ich za také ani samotná poškodená nepovažuje. Na základe analýzy na strane 25-26 posudku sa znalec prikláňa k hodnoteniu z psychologického hľadiska, že nejde o týranú osobu.

K aktuálnemu psychickému stavu poškodenej a prípadným nepriaznivým vplyvom konania obvineného na psychický stav poškodenej znalec uviedol, že aktuálny psychický stav ako reakcia na stres vykazuje znaky **len mierneho dopadu situačného stresu**. Tento situačný stres je tvorený sčasti konfliktmi v spoľžití z minulosti a sčasti obavami o vývoj vzťahu do budúcnosti. Uvedený spôsob vnímania situácie zodpovedá osobnostnej štruktúre poškodenej. Jej celkový stav nie je možné považovať za priaznivý, ale nejde o dopad konfliktného vzťahu, ale viac o následky neharmonickéj osobnosti s prevažujúcimi črtami emočnej stability. Tento stav je odrazom masívnej účasti obranných mechanizmov na prežívaní, ktorý vedie k skresleniu reality.

Zo znaleckého posudku č. 84/2020 vypracovaného znalcom z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých a psychológie sexuality (č.l. 151-165) vyplýva, že obvinený bol v inkriminovanom čase – čase páchania stíhanej trestnej činnosti užívateľom alkoholu, bez známkov závislosti od alkoholu. Známkov závislosti neboli aktuálnym psychiatrickým vyšetrením u obvineného preukázané. Užívanie drog, návykových látok a gambling obvinený neguje. Osobnosť obvineného je emočne nestabilná, nezrelá, egocentrická, so zníženou frustračnou toleranciou a zníženým prahom pre zvládanie stresu, najmä v interpersonálnych konfliktných vzťahov s inou osobou, v záťažovej situácii so sklonom k maladaptívnemu konaniu, pričom konzum alkoholu môže akcentovať premorbidne osobnostné charakteristiky.

Psychická a fyzická závislosť od alkoholu, omamných a psychotropných látok nebola u obvineného konštatovaná. Závislosť od návykových látok nebola u obvineného zistená. Ide o konzumáciu alkoholu bez zreteľných prejavov syndrómu závislosti. Osobnosť obvineného je abnormne štrukturovaná, sociálne nezrelá, emočne nestabilná, so zníženou frustračnou toleranciou, bez zmeny hodnotového systému, bez známkov dissociality, bez alkoholdepravácie, v emočne záťažových situáciách tangujúcich jeho ego so sklonom k zvýšenej imulzivite, iritabilite až agresivite. Agresivita však nie je jeho dominantnou povahovou charakteristikou. Pobyt obvineného po požití alkoholu, omamných a psychotropných látok, alebo iných návykových látok nie je pre spoločnosť nebezpečný.

K právnej kvalifikácii konania obvineného :

Ku skutku v bode 1/

Trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby sa v jeho základnej skutkovej podstate podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, **spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie**

a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním,

vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,

b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,

c) nútením k žobrote alebo k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobiteľ poškodiť jej zdravie,

d) vystavovaním vplyvu látok spôsobilých poškodiť jej zdravie, alebo

e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať,

pričom sa za uvedený trestný čin potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku (deti) alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu, sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. U oboch kategórií osôb ide najmä o ochranu pred domácim násilím.

Osobou blízkou sa rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú (§ 127 ods. 4 Trestného zákona) Na účely tohto trestného činu je blízkou osobou aj bývalý manžel, druh, bývalý druh (§ 127 ods. 5 Trestného zákona).

Starostlivosťou a výchovou sa rozumie nielen takáto činnosť rodičov vo vzťahu k maloletým deťom, ale aj akákoľvek iná starostlivosť a výchova, bez ohľadu na to, či ide o vzťah prechodný alebo trvalý, a bez ohľadu na to, čím bol založený (zákonnou úpravou, úradným rozhodnutím, pracovnou alebo inou zmluvou, resp. konkludentným činom).

Novela Trestného zákona uskutočnená zákonom č. 397/2015 Z.z., účinná od 01.01. 2016, zmenila podľa dôvodovej správy „definíciu“ trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby (v skutočnosti ide o znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty). Napriek tomu nezmenila názov tohto trestného činu.

Podľa novelizovaného znenia § 208 ods. 1 Trestného zákona na naplnenie znakov trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby bude dostačujúce preukázanie spôsobenia **fyzického utrpenia alebo psychického utrpenia** jedným z konaní podľa § 208 ods. 1 písm. a) až e).

Vzhľadom na to, že „fyzický alebo psychický stav utrpenia“ je individuálnou kategóriou závislou od prahu znášanlivosti každého človeka, bude možné na

dokazovanie objektívnej stránky trestného činu analogicky použiť judikát sp. zn. 20/1984-I, ktorý je uvedený nižšie.

Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Tohto trestného činu sa možno dopustiť aj opomenutím povinnej starostlivosti (§ 122 ods. 1). Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o **konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie** (porovnaj R 20/1984-I) .

Na naplnenie znakov tohto trestného činu treba, aby v dôsledku páchatelovho konania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a) až e) .

Pod pojmom "fyzické alebo psychické utrpenie" treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Zo záverov znaleckého posudku znalca XXXXX klinický psychológ, z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality vyplýva, ako to už bolo vyššie prezentované, **že následky vyšetrovanej udalosti na psychiku poškodenej v súčasnosti nie sú klinicky významné, v čase vyšetrenia ich vyšetrená neprežíva úkorne a tým je i prognóza pozitívna**. Forenzne významná je emočná nestabilita u poškodenej v kontexte nezrelej osobnosti, čo pri poznatkoch zo spisu vyvoláva podozrenie na emočne nestabilnú poruchu osobnosti, pričom diagnosticky záver je v kompetencii psychiatra. Poškodená má nestabilný vzťah k okoliu, tak blízkym osobám ako aj k druhovi – obvinenému, v týchto vzťahoch kolíše v čase a intenzite pozitívne aj negatívne pocity. Vnímanie spolužitia rovnako kolíše v čase a valencii (hodnota, platnosť) – pozitivita versus negativita. Uvedený spôsob vnímania vzťahov je v súlade s poznatkami o osobnosti poškodenej. Konanie druhá – obvineného XXXXX, nezanechalo na psychike poškodenej následky, ktoré by boli klinicky významné, a v čase vyšetrenia ich za také ani samotná poškodená nepovažuje. Na základe analýzy na strane 25-26 sa znalec prikláňa k hodnoteniu z psychologického hľadiska, že nejde o týranú osobu.

Uvedené konklúzie majú z hľadiska právnej kvalifikácie konania obvineného opísaného v bode 1/ tohto uznesenia podstatný význam v tom smere, že v posudzovanej veci nebol naplnený jeden z elementárnych znakov skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, a to ten, že „týraná“ osoba – obeť - musí zlé zaobchádzanie s ňou vnímať ako ťažké príkorie, ktoré ju významne ovplyvňuje v bežnom (obvyklom) živote a ktoré jej spôsobuje fyzické a psychické utrpenie, respektíve bolesti. Závery zmieneného znaleckého posudku v spojení s ostatnou, procesne významnou a použiteľnou výpoveďou poškodenej však tomuto relevantnému záveru nenasvedčujú. Sama poškodená vo svojej poslednej výpovedi učinenej pred vyšetrovateľom po vznesení obvinenia (o uvedenom procesnom úkone bol vyrozumený aj obhajca obvineného) výrazne modifikovala povahu trestnoprávne relevantného správania obvineného vo vzťahu k jej osobe, ktoré je predmetom tohto stíhania, pričom z neho eliminovala akékoľvek fyzické alebo psychické násilie dosahujúce takú intenzitu, že by bolo možné

a odôvodnené v danej veci indukovať záver o „jej týraní“ alebo inak povedané, o spôsobení jej fyzického alebo psychického utrpenia.

Po vyhodnotení dôkazov zabezpečených vo vzťahu ku skutku v bode 1/ tohto uznesenia som dospel k záveru, že v konaní obvineného nie je možné vzhliadnuť pertraktovaný trestný čin. Vzhľadom na okolnosti prípadu a povahu útokov, ktoré sú predmetom tohto konania, po ich zredukovaní čo do rozsahu a intenzity samotnou poškodenou v jej poslednej výpovedi z prípravného konania, ktorá by v prípade podania obžaloby predstavovala jediný, respektíve v rozhodujúcej miere významný, procesne použiteľný dôkaz v konaní pred súdom, o ktorý dôkaz by prokurátor opieral (mohol oprieť) obžalobu, nakoľko ďalšie vo veci produkované dôkazy vo svojom súhrne neposkytujú dostatočný podklad na podanie obžaloby, možno konanie (útoky) obvineného voči poškodenej právne posúdiť ako priestupok podľa osobitného zákona. V danom prípade sa má na mysli výsluchy matky poškodenej XXXXX XXXXX a jej syna XXXXX, ktorý bol v súlade s Trestným poriadkom zachytený na záznamovom zariadení.

Ku skutku v bode 2/ uznesenia :

Predmetom konania ohľadne tohto skutku sú okolnosti, ktoré spočívajú vo verbálnom vyhrážaní sa obvineného poškodenej smrťou respektíve ťažkou ujmom na zdraví, a to takým spôsobom, že to mohlo u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu o život alebo zdravie.

Pred samotným vyhodnotením konania obvineného opísaného v bode 2/ tohto uznesenia z toho hľadiska, či vzhľadom na okolnosti prípadu a z toho prameniacu celkovú mieru závažnosti konania sa jedná o trestný čin, alebo iný, menej závažný delikt, je potrebné podrobnejšie sa venovať výkladu jednotlivých znakov trestného činu, ktorý je aktuálne v konaní obvineného opísanom v bode 2/ tohto uznesenia videný ako aj komentárovej literatúre pojednávajúcej o trestnom čine nebezpečného vyhrážania.

Trestného činu –prečinu nebezpečného vyhrážania v jeho základnej skutkovej podstate podľa § 360 ods.1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Toto ustanovenie poskytuje ochranu jednotlivcom pred niektorými závažnými vyhrážkami.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatela inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia.

Vyhrážanie sa inou ťažkou ujmom musí byť svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví. Pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. V zmysle tohto výkladu vyhrázaním sa inou ťažkou ujmom môže byť napríklad aj vyhrážanie sa spôsobením škody veľkého

rozsahu (podpálením domu) alebo zničením veci vysokej umeleckej hodnoty, ku ktorej má poškodený citový vzťah, alebo vyhrážanie sa spôsobením ťažkej ujmy na zdraví osobe blízkej poškodenému a pod.

Pri tomto trestnom čine sa nevyžaduje, aby ten, komu sa vyhráža, bol prítomný. Stačí, keď páchatel' vyhrážku poškodenému adresuje takým spôsobom, o ktorom vie, že sa poškodený o vyhrážke dozvie (napr. listom, telefonicky, prostredníctvom ďalšej osoby a pod.). Z hľadiska naplnenia subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, a to aspoň nepriamy (§ 15 písm. b/ Trestného zákona).

Uvedená skutková podstata vyžaduje situáciu, v ktorej existuje možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, netreba, aby táto obava naozaj vznikla. Samotná **vyhrážka musí byť mienená vážne**, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu **jej vyslovenia, teda, že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka**. Zároveň úmysel musí smerovať k takému spôsobu vyjadrenia vyhrážky, aby bol spôsobilý vyvolať dôvodnú obavu z tejto vyhrážky.

Ako už bolo vyššie naznačené, objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmov na zdraví alebo inou ťažkou ujmov, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Pri danom prečine vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním a po spáchaní činu nevynímajúc. **Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje**. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za predmetný prečin sa obligatórne nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o **vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a „kvality“**, že dôvodne vzbudzujú obavu o život (zdravie) iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu. V tejto súvislosti je preto potrebné, aby bolo vyhrážanie starostlivo hodnotené, pretože toto je potrebné dôsledne odlišovať od prejavov, **pri ktorých síce boli použité „silné slová“, ale tieto neboli postavené na reálnych základoch, a teda neboli spôsobilé vzbudiť u inej osobe dôvodnú obavu o jej život**.

Po komplexnom vyhodnotení všetkých dôkazov zabezpečených vo vzťahu ku skutku v bode 2/ uznesenia som dospel k záveru, že v konaní obvineného opísanom v bode 2/ nie je možné vzhliadnuť stíhaný trestný čin, ani iný, v osobitnej časti Trestného zákona uvedený trestný čin.

Svedok – poškodený XXXXX vo svojom výsluchu zo dňa 08.07.2020 učinenom po vznesení obvinenia za prítomnosti obhajcu obvineného k tomuto skutku uviedla, že v čase okolo 18.45 h dňa 06.07.2020 na adrese trvalého bydliska jej dcéry sa jej obvinený vyhrážal tým, že jej strelí guľku do hlavy a súčasne jej vulgárne nadával, že je : „stará kurva“, „smradľavá kurva“ a podobne, a tiež sa jej vyhrážal, že na ňu pustí psa. Na otázku vyšetrovateľa, **či sa jej obvinený vyhrážal aj v minulosti uviedla, že nie, toto bol prvýkrát**. Predtým bol len drzý voči nej a nadával jej. **Výslovne uviedla, že sa jej obvinený vyhráža len slovne, žiadnym iným spôsobom neohrozuje jej život alebo zdravie**.

Už vo svetle zmienenej výpovede poškodenej je zrejmé, že stupeň závažnosti konania obvineného v podobe prednesenia výhražných slov opísaných v skutkovej

vete bodu 2/ uznesenia nedosahuje potrebnú mieru závažnosti pre vyvodenie trestnej zodpovednosti za trestný čin nebezpečného vyhrážania. Vyhodnotením samotného obsahu výhražných výrokov v kontexte osoby obvineného ako aj okolností, za ktorých boli vulgárne a výhražné slová prednesené, možno dospieť k záveru, že nimi nebol naplnený minimálne tzv. materiálny korektív, ktorý musí byť daný pri každom prečine. V nastolenej veci je tým určujúcim faktorom, pre ktorý absentuje v konaní obvineného potrebná miera jeho závažnosti, práve spôsob vykonania činu, okolnosti, za ktorých bol spáchaný a následok. Zmienené parametre, ktoré sú skúmané a vyhodnocované pri skúmaní miery závažnosti konania v intenciách § 10 ods. 2 Trestného zákona sú skutkovo demonštrované už v samotnej výpovedi poškodenej, ktorá v nej uviedla, že obvinený sa jej takýmto spôsobom vyhrážal prvýkrát, v minulosti bol len drzý voči nej a nadával jej, pričom obvinený nikdy nepresiahol úroveň slovných vyhrážok, a žiadnym iným spôsobom neohrozuje jej život alebo zdravie. Z prezentovaného je evidentné, že zo strany obvineného išlo vzhľadom na v tom čase dané okolnosti – tiež predchádzajúci incident s jej dcérou - o použitie silných slov, ktoré neboli postavené na reálnych základoch, a teda neboli spôsobilé vzbudiť u inej osobe dôvodnú obavu o jej život.

Napriek konštatovaniu, že vo veci sa nejedná o trestný čin, nie je vylúčené, že dotknuté konanie môže mať znaky priestupku podľa osobitného zákona – zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý vzhľadom na znenie § 20 ods.2 zmieneného zákona doposiaľ nie je premlčaný. Trestné stíhanie v posudzovanej veci pre skutok uvedený v bode 2/ tohto uznesenia bolo začaté vydaním uznesenia podľa § 199 ods.1 Trestného poriadku dňa 07.07.2020 a pre totožný skutok bolo obvinenému vznesené obvinenie podľa § 206 ods.1 Trestného poriadku uznesením zo dňa 08.07.2020, počas ktorého obdobia – od začiatku trestného stíhania - neplynula premlčacia doba relevantná pre spáchanie priestupku. Pre začatie plynutia doby trestného stíhania (a teda prerušenie plynutia dvojročnej prekluzívnej lehoty) je rozhodujúci dátum právoplatnosti uznesenia o začatí trestného stíhania. Od dátumu 07.07.2020, kedy sa uznesenie o začatí trestného stíhania stalo právoplatné, teda premlčacia doba pre spáchanie priestupku neplynula, respektíve, inak povedané, sa prerušila, pričom uvedené konklúzie sú platné a plne použiteľné pre obidva stíhané skutky, z ktorých prvý – skutok v bode 1/ uznesenia bol spáchaný (dokonaný) dňa 05.07.2020 vykonaním posledného útoku, a druhý, v tejto časti odôvodnenia aktuálne skutkovo i právne analyzovaný, bol spáchaný dňom 06.07.2020.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne úvahy je rozhodnutie o postúpení veci podľa § 214 ods.1 Trestného poriadku plne odôvodnené a vzhľadom ku zisteným skutkovým okolnostiam na podklade doposiaľ zabezpečených dôkazov aj priliehavé.

Na záver len ako obiter dictum k nastolenej veci sa žiada uviesť ešte nasledovné :

V zásade v trestnom konaní platí princíp, že ak dôjde k vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe, je potrebné vykonať v prvom rade výsluch obvineného a zistiť jeho stanovisko ku skutku. V posudzovanej veci obvinený skutočnosti mu kladené za vinu v uznesení o vznesení obvinenia popiera.

Ďalšími úkonmi, ktoré je potrebné vykonať, je štandardne „prepočutie“ poškodenej osoby a svedkov, ktorí boli vypočutí pred vznesením obvinenia. Táto požiadavka vyplýva zo stanoviska Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 63/2009, zo dňa 7.12.2009 (krátené) :

„I. Obžaloba v trestnej veci môže byť opretá o výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prípadne pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia jeho vyhlásením (§ 206 ods. 1 Trestného poriadku), ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania „vo veci“ podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku

II. Ak je ale výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý chce prokurátor, ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom, oprieť obžalobu, je nevyhnutné takého svedka vypočuť až po vznesení obvinenia (alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom znovu vypočuť), a tak zachovať právo obvineného na obhajobu.

Na základe uvedeného stanoviska je potrebné osoby, ktoré boli vypočuté pred vznesením obvinenia, vypočuť tak, aby mal možnosť obhajca alebo obvinený klásť týmto osobám otázky a teda aby osoby boli vypočuté kontradiktórnym spôsobom, pretože inak nie je zabezpečené dostatočné právo obvineného na obhajobu. Z uvedeného vyplýva, že obžalobu je v týchto prípadoch možné oprieť len o tie výpovede uvedených osôb, ktoré boli vykonané až po vznesení obvinenia.

Uvedená judikatúra totiž apeluje najmä na prípady, kedy výsluch uvedených osôb je jediným podkladom na rozhodnutie o vine obvineného, teda prípady, kedy sa nevykonáva dokazovanie v konaní pred súdom, napr. vydanie trestného rozkazu alebo konanie o dohode o vine a treste.

Problematická situácia nastáva najmä v prípadoch, ak výsluch poškodeného, resp. určitého svedka, je jediným alebo rozhodujúcim dôkazom pre vyslovenie viny obvineného. Tak je to väčšinou aj v prípadoch trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 TZ.

Ak totiž dôjde k zmene výpovede poškodeného alebo svedka po vznesení obvinenia, obvinenie tak dostáva podstatné trhliny a môže viesť až k zastaveniu trestného stíhania v prípravnom konaní, resp. k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby súdom.

Sú rôzne dôvody, prečo osoba zmení svoju výpoveď a snaží sa odrazu napomôcť obvinenému vyhnúť sa trestnému stíhaniu, keď predtým sa práve naopak usilovala o jeho trestného stíhanie. Dôvodom môže byť citová závislosť na páchatelovi, ekonomická závislosť na páchatelovi, psychické a psychologické defekty osobnosti, ktoré zapríčiňujú, že obeť sa s odstupom času na páchatela pozerá inak, bagatelizuje jeho konanie, vykresľuje ho v lepšom svetle, uchováva si v spomienkach pozitívne udalosti a negatívne vytesňuje do úzadia a dodatočne môže popierať jeho protiprávne konanie a sama seba presviedča, že udalosť prebehla inak.

V prvej skupine prípadov ide teda zo strany obetí o vedomé upravenie svojej výpovede s premysleným a racionálnym úmyslom dodatočne napomôcť páchateľovi. Je to z toho dôvodu, že osoba podávajúce trestné oznámenie si zvyčajne želá len miernejší následok v podobe „pohrozenia“ trestným stíhaním, resp. len riešenie konfliktov, s ktorými si nevie sama rady, no samotné trestné stíhanie si vlastne obeť neželajú a už duplom nie väzbu či nepodmienečný trest odňatia slobody pre páchateľa. V tomto prípade ide o „nedomyslenie“ následkov podaného trestného oznámenia poškodenou osobou.

V druhej skupine prípadov ide zo strany obetí o nevedomé upravenie svojej výpovede, pričom tieto osoby aj samy s odstupom času veria, že udalosť sa odohrala inak, že niektoré veci sa „nestali“ a sú presvedčené o pravdivosti svojej novšej výpovede.

V posudzovanej veci došlo zo strany poškodenej XXXXX k zmene jej pôvodnej výpovede v podstatných okolnostiach prípadu, pričom poškodená túto zmenu len stroho a simplexne odôvodnila únavou, celkovou vyčerpanosťou a tzv. „hlúpou reakciou“.

V takýchto procesných situáciách je potom na orgánoch činných v trestnom konaní, aby odlíšili, ktorá výpoveď sa javí ako pravdepodobnejšia a teda ktorej prisúdia pravdivostnú hodnotu a ktorým smerom budú ďalej viesť trestné stíhanie.

Ako už bolo vyššie podrobne rozvedené, aj napriek tomu, že okrem výpovede poškodenej XXXXX boli vo vzťahu ku skutku v bode 1/ uznesenia zabezpečené aj ďalšie dôkazy, ktoré indikovali pravdivosť tvrdení poškodenej ohľadne niektorých ňou opísaných útokov vo svojej prvotnej výpovedi z prípravného konania, učinenej po začatí trestného stíhania, treba na vec nazerať cez optiku celkového hodnotenia aktuálnej dôkaznej situácie, berúc do úvahy aj možné riziko prípadného neunesenia dôkazného bremena prokurátora v konaní pred súdom po podaní obžaloby, kde prokurátor vystupuje ako strana v konaní. Som toho názoru, že výpoveď poškodenej je v tomto konaní kľúčová, rozhodujúca, pričom je azda vhodné pripomenúť aj tú skutočnosť, že ona sama nemá záujem na trestnom stíhaní obvineného a v súčasnej dobe obaja – obvinený aj poškodená žijú spolu v spoločnej domácnosti a poškodená si zmenila meno aj priezvisko na XXXXX. Súčasne z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že menová podala dňa 26.08.2020 trestné oznámenie na svoju matku XXXXX pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby.

Uzatvárajúc túto časť odôvodnenia rozhodnutia, som toho názoru, že tu rozobrané skutočnosti majú nemalý vplyv na hodnotenie celkovej dôkaznej situácie a v spojení s už vyššie prezentovanými úvahami vyústili do konečného rozhodnutia v podobe postúpenia veci príslušnému orgánu na prejednanie priestupku v osobitnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Vladimír Pravda
prokurátor